

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL
SECTIA A II-A CIVILA

Dosar nr./107/2019/a2
ÎNCHEIERE
Ședința publică din 22 Februarie 2022
Completul compus din:
PREȘEDINTE
Judecător
Grefier

Pe rol se află soluționarea apelului formulat de S.R.L. împotriva sentinței numărul 10/F/2021 pronunțată de judecătorul sindic în dosar nr./107/2019 al Tribunalului

Apelanta solicită sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene în vederea obținerii unei hotărâri, și a se adresa acestei instanțe, prin încheierea de ședință, următoarea întrebare:

„Dreptul Uniunii, principiul respectării și protecției dreptului de proprietate privată tras din art. 17 din Carta DFUE, principiul prevalenței dreptului unional față de cel național, și în special art. 9 alin. (6) teza întâi din Directiva (UE) a Parlamentului european și a Consiliului din 20 iunie 2019 privind cadrele de restructurare preventivă, remiterea de datorie și decăderile, precum și măsurile de sporire a eficienței procedurilor de restructurare, de insolvență și de remitere de datorie și de modificare a Directivei (UE) (directiva privind restructurarea și insolvența), pot fi interpretate astfel încât să se opună unei reglementări interne precum cea în discuție în litigiul principal (art. 139 alin. (1) lit.c din Legea nr. 85/2014) care, în cadrul procedurii aplicabile în caz de insolvență, să permită a se considera acceptat planul de reorganizare/restructurare în cazul în care, dacă sunt două sau patru categorii de creanțe, este votat de cel puțin jumătate din numărul de categorii, cu condiția ca una dintre categoriile defavorizate să accepte planul și ca cel puțin 30% din totalul valoric al masei credale să accepte planul?”.

Mersul dezbaterilor și concluziile părților au fost consemnate în încheierea inițială de amânare a pronunțării din data de 08.02.2022.

CURTEA DE APEL
Asupra cererii de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene:

Obiectul cauzei privește confirmarea planul de reorganizare propus de către debitoarea SRL în condițiile art. 139 alin.1 lit. C din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență.

Prin Încheierea nr. ../F/CC/31.07.2019 pronunțată de judecătorul sindic în prezentul dosar, a fost admisă cererea formulată de debitoarea SRL, dispunându-se deschiderea procedurii generale a insolvenței împotriva acesteia, fiind numit în funcția de administrator judiciar CH INSOLVENCY I.P.U.R.L.

La data de 10.09.2020 a fost întocmit tabelul definitiv al creditorilor, care a fost publicat în B.P.I. la data de 14.09.2020, fiind menționate patru categorii de creanțe, respectiv:

1.Creanțe garantate, care beneficiază de drepturi de preferință, reprezentând 26,0222% din totalul creanțelor

2.Creanțe izvorâte din raporturi de muncă, reprezentând 1,4488% din totalul creanțelor

3.Creanțe bugetare, reprezentând 6,8987% din totalul creanțelor

4.Creanțe chirografare, reprezentând 65,6304% din totalul creanțelor

La data de 14.10.2020, debitoarea prin administratorul special a depus Plan de reorganizare a activității, având ca obiectiv: restructurarea și continuarea unei activități comerciale eficiente, în vederea acoperirii pasivului societății debitoare.

În cadrul ședinței adunării creditorilor din data de 12.11.2020, planul de reorganizare propus de către debitoare a fost acceptat în conformitate cu disp. art. 139 alin. 1 lit. C din Legea nr. 85/2014 modificată.

Astfel, planul a fost votat de trei din cele patru categorii de creanțe menționate în tabelul definitiv (respectiv cu votul a 100% din totalul creanțelor garantate, bugetare și care izvorăsc din raporturi de muncă și cu votul a 81,6442% din totalul creanțelor chirografare) și cu votul creditorilor deținând 34,3697% din totalul creanțelor înscrise în tabelul definitiv.

Analizând planul propus de către debitoare, judecătorul sindic a constatat că acesta cuprinde toate mențiunile obligatorii prevăzute de art.133 alin.1 – 2 din lege iar creanțele înscrise în tabelul definitiv beneficiază de un tratament egal.

Constatând că debitoarea și-a manifestat intenția de reorganizare în termenul prevăzut de lege, că aceasta nu se află sub nici una din interdicțiile prevăzute de art. 132 alin. 4 din lege, că planul a fost depus în termenul prevăzut de art. 132 alin.1 lit. a) din lege și îndeplinește toate condițiile prevăzute de lege, în temeiul disp. art.139 alin.1 lit.C din Legea nr. 85/2014, judecător sindic a confirmat planul de reorganizare prin sentința numărul 10/F/2021 pronunțată de judecătorul sindic în dosar nr./107/2019 al Tribunalului

Împotriva acestei sentințe creditoarea SRL, a formulat apel cu următoarele critici:

Sentința încalcă prevederile art. 49 alin 1, alin 2, lit. b Legea 85/2014, planul de reorganizare nefiind votat cu votul favorabil manifestat expres al titularilor majorității, prin valoare, a creanțelor prezente cu drept de vot

Sentința încalcă prevederile art. 139 alin 1, lit. C din Legea 85/2014, nefiind îndeplinită condițiile ca cel puțin 30% din totalul valoric al masei credale să accepte planul, ca categoria defavorizată de creanțe chirografare să fie supusă unui tratament corect și echitabil prin plan

Sentința încalcă prevederile art. 139 alin 1 lit. F din Legea 85/2014, nerespectând din punct de vedere al legalității și viabilității, prevederile art. 133 raportat la prevederile art. 133, alin 2 din Legea 85/2014, întrucât planul de reorganizare nu cuprinde programul de plată obligatoriu al creanțelor chirografare

Sentiința încalcă prevederile art. 139 alin 2 Legea 85/2014, fiind decelabil de orice observator obiectiv inexistența unui tratament corect și echitabil, în condițiile în care planul de reorganizare nu prevede nicio plată către creanțele chirografare.

În cadrul acestui litigiu solicită sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene în vederea obținerii unei hotărâri, și a se adresa acestei instanțe, prin încheierea de ședință, următoarea întrebare:

„Dreptul Uniunii, principiul respectării și protecției dreptului de proprietate privată tras din art. 17 din Carta DFUE, principiul prevalenței dreptului unional față de cel național, și în special art. 9 alin. (6) teza întâi din Directiva (UE) a Parlamentului european și a Consiliului din 20 iunie 2019 privind cadrele de restructurare preventivă, remiterea de datorie și decăderile, precum și măsurile de sporire a eficienței procedurilor de restructurare, de insolvență și de remitere de datorie și de modificare a Directivei (UE) (directiva privind restructurarea și insolvența), pot fi interpretate astfel încât să se opună unei reglementări interne precum cea în discuție în litigiul principal (art. 139 alin. (1) lit.c din Legea nr. 85/2014) care, în cadrul procedurii aplicabile în caz de insolvență, să permită a se considera acceptat planul de reorganizare/restructurare în cazul în care, dacă sunt două sau patru categorii de creanțe, este votat de cel puțin jumătate din numărul de categorii, cu condiția ca una dintre categoriile defavorizate să accepte planul și ca cel puțin 30% din totalul valoric al masei credale să accepte planul?”.

Arată că, potrivit acestor prevederi cuprinse în Directiva (UE) planul de restructurare este adoptat de părțile afectate dacă se obține majoritatea ca quantum al creanțelor și intereselor părților respective, în fiecare clasă. Statele membre stabilesc majoritățile necesare pentru adoptarea unui plan de restructurare. Majoritățile respective nu sunt mai mari de 75% din quantumul creanțelor sau a dobânzilor, majorărilor ori penalităților din fiecare clasă, sau, acolo unde este cazul, din numărul părților afectate din fiecare clasă.

Or, potrivit art. 139 alin. 1 lit. c din Legea nr. 25/2014, planul de reorganizare, în vederea adoptării acestuia, legiuitorul și reglementarea internă stabilesc condiții de cvorum și majoritate care nu respectă principiul majorității în fiecare categorie sau clasă de creanță impus de către norma unională.

Astfel, există o vădită contradicție între reglementarea națională și cea unională, ceea ce poate genera limitări nepermise ale dreptului de proprietate al creditorilor chirografari asupra sumelor de bani care sunt înscrise la masa credală.

CH INSOLVENCY I.P.U.R.L., în calitate de administrator Judiciar al debitoarei SC SRL, în reorganizare judiciară, a formulat întâmpinare prin care a solicită respingerea apelului formulat împotriva sentinței nr. ../F/2021.

În motivare arată că art. 49 alin. 1 stabilește cvorum-ul necesar ca o hotărâre a Adunării Creditorilor să fie legală, „cel puțin 30% din valoarea totală a creanțelor cu drept de vot, iar deciziile adunării creditorilor se adoptă cu votul favorabil manifestat expres al titularilor majorității prin valoare a creanțele prezente cu drept de vot" iar remediul în vederea anulării unei hotărâri nelegale este contestația împotriva Procesului Verbal al Adunării Creditorilor conform art. 48 alin. 7 din Legea nr. 85/2014 și nicidecum calea de atac a apelului.

În același timp, votarea Planului de Reorganizare prevede o majoritate specială și este stabilită de art. 138 alin.2 din Legea nr. 85/2014 care prevede „Fiecare creanță beneficiază de un

drept de vot, pe care titularul acesteia îl exercită în categoria de creanțe din care face parte creanța respectivă” și alin. 4 „un plan va fi socotit acceptat de o categorie de creanțe dacă în categoria respectivă planul este acceptat de o majoritate absolută din valoarea creanțelor din aceea categorie”.

Raportat la prevederile art. 49 alin. 2 lit. b din Legea nr. 85/2014, Tabelul Definitiv al creanțelor a fost înregistrat la dosarul cauzei în data de 10.09.2020 și publicat în BPI în data de 14.09.2020, iar creanțele cu drept de vot în cadrul Adunării Creditorilor de votare a Planului de Reorganizare au fost raportate la acest tabel.

Prin Sentința pronunțată s-a luat act de faptul că la masa credală sunt înscrise 4 categorii de creanță (creanțe care beneficiază de o cauză de preferință - 26,0222% din totalul creanțelor, creanțe izvorâte din raporturile de muncă -1,4488% din totalul creanțelor, creanțe bugetare — 6,8987% din totalul creanțelor și creanțe chirografare — 65,6304% din totalul creanțelor) Planul de Reorganizare fiind votat de 3 din 4 categorii de creanță (34,3697% din totalul creanțelor) și cel puțin 30% din totalul valoric al masei credale să accepte planul.

De asemenea, prin Planul de Reorganizare a fost prezentată categoria creanțelor defavorizate așa cum sunt definite în art. 5 pct. 16 din Legea nr. 85/2014 fiind reprezentată de creanțele care beneficiază de o cauză de preferință, creanțele bugetare și creanțele chirografare.

Planul de Reorganizare îndeplinește condițiile stabilite la art. 133 alin. 1-2 din Legea nr. 85/2014, acest fapt fiind statuat și în cadrul analizei judecătorului-sindic și cuprinde și programul de plată obligatoriu al tuturor creanțelor (nu doar al celor chirografare). Programul de plată se găsește în Anexa 4 al Planului.

În privința tratamentului corect și echitabil stabilit de art. 139 alin. 2 din Legea nr. 85/2014 raportat la categoria creanțelor chirografare, aceste condiții au fost menționate în cadrul Planului de Reorganizare la punctul „9.2.1. Tratamentul corect și echitabil al creanțelor”.

Raportat la categoria creanțelor chirografare situația este următoarea :

- niciuna dintre categoriile care resping planul și nicio creanță care respinge planul nu primesc mai puțin decât ar fi primit în cazul falimentului — categoria creanțelor chirografare a respins planul, iar prin previziunea realizată această categorie nu primește sume de bani în cadrul procedurii de reorganizare și nici în cadrul procedurii de faliment;

- nicio categorie sau nicio creanță aparținând unei categorii nu primește mai mult decât valoarea totală a creanței sale — categoria creanțelor chirografare nu primește sume în cadrul procedurii de reorganizare sau faliment, iar celelalte categorii înscrise primesc valoarea înscrisă în cadrul Tabelului Definitiv al creanțelor, neprimind mai mult decât valoarea înscrisă;

- în cazul în care o categorie defavorizată respinge planul, nicio categorie de creanțe cu rang inferior categoriei defavorizate neacceptante, astfel cum rezultă din ierarhia prevăzută la art. 138 alin. 3, nu primește mai mult decât ar primi în cazul falimentului — creanțele defavorizate cu rang superior creanțelor chirografare considerate ca fiind defavorizate au acceptat planul, iar categoria creanțelor chirografare nu primește sume în cadrul procedurii de reorganizare și faliment;

- planul prevede același tratament pentru fiecare creanță în cadrul unei categorii distincte, cu excepția rangului diferit al celor beneficiare ale unor cauze de preferință, precum și în cazul în care deținătorul unei creanțe consimte la un tratament mai puțin favorabil pentru creanța sa — tratamentul este similar în cadrul categoriei de creanță unde sunt mai mulți creditori, spre

exemplu situația creanțelor care beneficiază de o cauză de preferință și cea a creanțelor chirografare;

Instanța, analizând cererea de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene în raport cu actele și lucrările dosarului constată că aceasta este întemeiată pentru motivele în continuare arătate:

În conformitate cu dispozițiile art. 267 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene (fost 234 Tratatul Comunităților Europene), Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă să se pronunțe, cu titlu preliminar, cu privire la: a) interpretarea tratatelor; b) validitatea și interpretarea actelor adoptate de instituțiile, organele, oficiile sau agențiile Uniunii. 2 din text prevede posibilitatea unei instanțe dintr-un stat membru de a sesiza Curtea de Justiție a Uniunii Europene, dacă apreciază că o decizie în această privință este necesară în soluționarea pricinii, iar în cazul în care chestiunea se invocă într-o cauză pendinte în fața unei instanțe naționale, ale cărei decizii nu sunt supuse vreunei căi de atac în dreptul intern, aceasta instanța este obligată să sesizeze Curtea.

Ca atare, procedura hotărârii preliminare prevăzută de dispozițiile art. 267 din Tratatul privind Uniunea Europeană (fost 234 TCE) da posibilitatea instanțelor statelor membre de a adresa întrebări Curții de Justiție, cu ocazia unui litigiu aflat pe rolul acestora, întrebările vizând interpretarea sau validitatea normei comunitare fiind adresate înainte de a se pronunța hotărârea în litigiul pendinte, singurul competent să decida dacă întrebările sunt relevante pentru soluționarea litigiului, precum și asupra conținutului acestora, fiind judecătorul național. Părțile din litigiul principal nu au dreptul de a trimite direct Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) o cerere pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare, articolul 267 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene (TFUE) neconstituind temei legal pentru o nouă cale de atac deschisă părților într-un litigiu, astfel că nu este suficient ca o parte să susțină că litigiul ridică o problemă de interpretare sau validitate a dreptului Uniunii Europene (UE), pentru că instanța națională respectivă să se considere obligată să trimită o cerere pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare. Instanța în fața căreia se formulează cererea de adresare a unei întrebări preliminare, potrivit art. 267 Aș din TFUE (fost art. 234 TCE) trebuie să aprecieze dacă o decizie îi este necesară pentru a pronunța o hotărâre.

Astfel cum s-a precizat anterior, cererea de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene (fosta CJCE) se face numai în situația în care, în cursul unui litigiu aflat pe rol, se pune problema interpretării sau validității unei norme comunitare. Prin urmare, instanța națională este cea care stabilește relevanța dreptului comunitar pentru soluționarea litigiului aflat pe rol și dacă cererea de adresare a unei întrebări preliminare este sau nu necesară. Curtea de Justiție a recunoscut instanțelor naționale o marjă largă de apreciere a relevanței unei hotărâri preliminare, iar instanței naționale îi revine obligația de a înainta o cerere preliminară doar atunci când consideră că există dubii în legătura cu aplicarea sau interpretarea unei norme comunitare. Întrebarea ce se poate adresa de instanța națională vizează exclusiv probleme de interpretare, validitate sau aplicare a dreptului comunitar, iar nu aspecte legate de dreptul național sau elemente particulare ale spetei deduse judecării.

În analiza sunt prevederile art.139 alin.1 lit.c din Legea 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență care arată că judecătorul-sindic fixează termenul pentru confirmarea planului în cel mult 15 zile de la depunerea la tribunal de către administratorul

judiciar a procesului-verbal al adunării creditorilor prin care acesta a fost aprobat. Judecătorul-sindic poate să ceară unui specialist să își exprime o opinie privind posibilitatea de realizare a planului, înainte de confirmarea lui. Planul este confirmat în următoarele condiții:

.....

C. în cazul în care sunt două sau patru categorii, planul se consideră acceptat în cazul în care dacă este votat de cel puțin jumătate din numărul de categorii, cu condiția ca una dintre categoriile defavorizate să accepte planul și ca cel puțin 30% din totalul valoric al masei credale să accepte planul;

Articolul 9 alin.6 din Directiva (UE) Nr. 1023 din 20 iunie 2019 privind cadrele de restructurare preventivă, remiterea de datorie și decăderile, precum și măsurile de sporire a eficienței procedurilor de restructurare, de insolvență și de remitere de datorie și de modificare a Directivei (UE) (Directiva privind restructurarea și insolvența), referitor la adoptarea planurilor de restructurare arata ca statele membre stabilesc majoritățile necesare pentru adoptarea unui plan de restructurare. Majoritățile respective nu sunt mai mari de 75 % din quantumul creanțelor sau a dobânzilor, majorărilor ori penalităților din fiecare clasă sau, acolo unde este cazul, din numărul părților afectate din fiecare clasă.

Articolul 17 alin.1 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, arată că orice persoană are dreptul de a deține în proprietate, de a folosi, de a dispune și de a lăsa moștenire bunurile pe care le-a dobândit în mod legal. Nimeni nu poate fi lipsit de bunurile sale decât pentru o cauză de utilitate publică, în cazurile și condițiile prevăzute de lege și în schimbul unei despăgubiri juste acordate în timp util pentru pierderea pe care a suferit-o. Folosința bunurilor poate fi reglementată prin lege în limitele impuse de interesul general.

În aceste condiții se pune întrebarea dacă prevederile art.139 alin.1 lit.c din Legea 85/2014 stabilesc condiții de cvorum și majoritate care nu respectă principiul majorității în fiecare categorie sau clasă de creanță impus de către norma unională, respectiv dacă există o vădită contradicție între reglementarea națională și cea unională, ceea ce poate genera limitări nepermise ale dreptului de proprietate al creditorilor chirografari asupra sumelor de bani care sunt înscrise la masa credală.

În consecință, raportat la situația de fapt și de drept raportat la dispozițiile art. 267 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene analizate mai sus instanța constată că prezenta cerere este întemeiată și astfel instanța o va admite și va sesiza Curtea de Justiție a Uniunii Europene cu următoarea întrebare preliminară:

Dreptul Uniunii, principiul respectării și protecției dreptului de proprietate privată tras din art. 17 din Carta DFUE, principiul prevalenței dreptului unional față de cel național, și în special art. 9 alin. (6) teza întâi din Directiva (UE) a Parlamentului european și a Consiliului din 20 iunie 2019 privind cadrele de restructurare preventivă, remiterea de datorie și decăderile, precum și măsurile de sporire a eficienței procedurilor de restructurare, de insolvență și de remitere de datorie și de modificare a Directivei (UE) (directiva privind restructurarea și insolvența), pot fi interpretate astfel încât să se opună unei reglementări interne precum cea în discuție în litigiul principal (art. 139 alin. (1) lit.c Legea nr. 85/2014) care, în cadrul procedurii aplicabile în caz de insolvență, să permită a se considera acceptat planul de reorganizare/restructurare în cazul în care, dacă sunt două sau patru categorii de creanțe, este votat de cel puțin jumătate din numărul de categorii, cu condiția ca una dintre categoriile

defavorizate să accepte planul și ca cel puțin 30% din totalul valoric al masei credale să accepte planul?”.

Potrivit art.412 alin.1 pct.7 Cod procedură civilă va suspenda judecarea cauzei până la comunicarea răspunsului Curții de Justiție a Uniunii Europene .

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE

În baza art. 267 din Tratatul de Funcționare a Uniunii Europene sesizează Curtea de Justiție a Uniunii Europene cu următoarea întrebare preliminară:

Dreptul Uniunii, principiul respectării și protecției dreptului de proprietate privată trras din art. 17 din Carta DFUE, principiul prevalenței dreptului unional față de cel național, și în special art. 9 alin. (6) teza întâi din Directiva (UE) a Parlamentului european și a Consiliului din 20 iunie 2019 privind cadrele de restructurare preventivă, remiterea de datorie și decăderile, precum și măsurile de sporire a eficienței procedurilor de restructurare, de insolvență și de remitere de datorie și de modificare a Directivei (UE) (directiva privind restructurarea și insolvență), pot fi interpretate astfel încât să se opună unei reglementări interne precum cea în discuție în litigiul principal (art. 139 alin. (1) lit.c din Legea nr. 85/2014) care, în cadrul procedurii aplicabile în caz de insolvență, să permită a se considera acceptat planul de reorganizare/restructurare în cazul în care, dacă sunt două sau patru categorii de creanțe, este votat de cel puțin jumătate din numărul de categorii, cu condiția ca una dintre categoriile defavorizate să accepte planul și ca cel puțin 30% din totalul valoric al masei credale să accepte planul?”.

Suspendă judecarea cauzei până la comunicarea răspunsului Curții de Justiție a Uniunii Europene .

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin intermediul grefei instanței azi, 22 Februarie 2022.

Președinte,

.....

Judecător,

.....

Grefier,

.....

Red/tehnored:MLM

Încheiere - Suspendare din 22.02.2022, cod RJ 4e9g5493d
(<https://rejust.ro/juris/4e9g5493d>)